

Jesenné kántrové dni – pod'akovanie za úrodu

Z histórie

Kántrové dni sú štyri (z lat. quat-tuor) trojice **dní** – streda, piatok a sobota – zaradené do Pôstneho, Veľkonočného, Cezročného a Adventného obdobia liturgického roka. Keďže sú rozčlenené do štyroch ročných období, nazývame ich aj jarne, letné, jesenné a zimné. Kántrové dni alebo kántry vznikli z rímskych pohanských osláv siatby v mesiaci decembri, žatvy v mesiaci júni a vinobrania v mesiaci septembri. Boli to dni rozpustilej zábavy. Cirkev im dala náboženský obsah tým, že ich ustanovila ako dni kajúcnosti, dni pokánia. V 5. storočí pribudli k doterajším kántrovým dňom aj pôstne kántry. Pápež Lev Veľký charakterizuje kántry ako dni modlitieb, pôstu a dobrých skutkov. Ich slávením veriaci d'akovali za dary, ktoré im Boh poskytol na živobytie a boli povzbudení, aby tieto dary v čase hojnosti používali striedmo a v čase nedostatku aby nereptali. V kántrové soboty bývali aj pobožnosti za kňazov a zvlášť v letnú kántrovú sobotu aj kňazské vysviacky.

Slovenský názov kántry súvisí so slovom kántriť, ničiť, lebo sú to **dni modlitieb pôstneho sebazapierania a dobrých skutkov**, čo skutočne ničí v nás hriechne náruživosť. Niekde ich volajú aj Suché dni, lebo v minulosti veriaci prežívali tieto dni o suchom chlebe a vode.

Aj v súčasnosti Cirkev slávi štvoro kántrových dní. Všeobecné smernice pre liturgický rok uvádzajú, že **v týchto dňoch Cirkev prosí Pána za rozličné ľudské potreby**, najmä za zemskú úrodu a požehnanie pre ľudskú prácu a verejne d'akuje Bohu. Biskupské konferencie majú určiť čas a spôsob slávenia kántrových dní a prispôbiť ich slávenie miestnym potrebám veriacich.

Konferencia biskupov Slovenska určila jarne kántrové dni v týždni po Prvej pôstnej nedeli, letné v týždni pred nedeľou Zoslania Ducha Svätého, jesenné v treťom septembrovom týždni (po sviatku Povýšenia svätého Kríža) a zimné kántrové dni v druhom adventnom týždni. Záväzný je len jeden z troch dní: streda, piatok, sobota.

